

ОСЪЗНАВАНЕ СЪЩНОСТТА НА РОМСКИТЕ ПРОБЛЕМИ

Известно е, че на нас, ромите, ни е присъща психиката на приспособяването. Това е породено от желанието за оцеляване, като се започне още от времето на преселение от Индия към Европа и се стигне до днешното превратно време на преход от тоталитаризъм към демократично общество. Трябва обаче да се знае, че ромската приспособенческа психика притежава две съществени страни: Външна (демонстративна) и Вътрешна (корпоративна).

Външната е измамлива и се е наложила заради физическото оцеляване и съхранение на нашия етнос. Истинска е Вътрешната страна и тя се задейства винаги, когато се появи опасност от духовна асимилация. Тази страна от етнопсихиката на ромите винаги се е подценявала, тъй като не се е познавала добре, и затова довчерашните опити на тоталитарната власт да издигне културното равнище на нашия етнос, като го накара да загърби собствените си културни устои, в крайна сметка се провалиха. Подобни апетити към беззащитното ромско население, в интерес на истината, са съществували (макар и недотам изразени) и при предишните управления на нашата държава.

Както всяка етническа група, част от цялото ни общество, така и ромската е носител на неговите проблеми. Едновременно с това обаче тя има и своя специфика. Специализираната литература или отбягва третирането на специфичните ромски проблеми, или за такива се нарочват относителната непоносимост между отделните ромски групи и подгрупи, заучената безпомощност, подценяването на образованието като ценност и други подобни.

Медиите, от своя страна, третират като специфични ромски проблеми престъпността, алкохолизма, безработицата, наркоманията и т.н. Всичко това явно не е безцелно: